

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 37Ek/1859/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124359235
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Dubníček
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124359235.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. XXXX/XX, XXX XX D., zast. zákonným zástupcom: E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. XXXX/XX, XXX XX D., proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, XXX XX D. o vymożenie zameřkaného výživného vo výške 250,- eur, bežného výživného a trov exekúcie, vedenom súdnym exekútorom JUDr. René Matuřka, Exekútorřký úrad Prievidza so sídlom Mariánska 35, 971 01 Prievidza, pod sp. zn. 205EX 292/24, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Návrh povinného na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. René Matuřka, Exekútorřký úrad Prievidza so sídlom Mariánska 35, 971 01 Prievidza, pod sp. zn. 205EX 292/24 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným doručeným súdu dňa 09.08.2024 domáhal od povinného vymożenia zameřkaného výživného vo výške 250,- eur a bežného výživného vo výške 250,- eur mesačne na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Prievidza, č.k. 4P/79/2023-66 zo dňa 16.01.2024.

2. Okresný súd Banská Bystrica dňa 12.08.2024 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. René Matuřka vydaním poverenia pod sp. zn. 37Ek/1859/2024 s európskym spisovým identifikačným číslom: G.:H.:I.:XXXX:XXXXXXXXXX.X, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 205EX 292/24.

3. Povinný sa návrhom na zastavenie exekúcie zo dňa 17.03.2025 domáhal zastavenia exekúcie. Povinný vo svojom podaní uviedol, že dňa 18.02.2025 bola uhradená suma 619,92 eur a zároveň po dobu 3 mesiacov na účet exekútora bude zaslané výživné vo výške 250,- eur vrátane poplatku v sume 19,80 eur. Zároveň vyhlasuje, že bežné výživné bude prostredníctvom exekútora plniť dobrovoľne. Uviedol, že vzhľadom na to, že exekúcia je neopodstatnená, nakoľko výživné do dňa podania návrhu na zastavenie bolo vyplatené, žiada o zastavenie exekúcie.

4. Oprávnený prostredníctvom zákonného zástupcu vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že do dňa zaslania vyjadrenia (doručené súdnemu exekútorovi dňa 31.03.2025) mu nebolo vyplatené výživné za mesiac február 2025 vo výške 250,- eur a tak isto nebol vyplatený poplatok vo výške 19,80 eur.

5. Súdny exekútor predložil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie dňa 02.04.2025 na rozhodnutie. Súdny exekútor sa po obsahovej stránke k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril.

6. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

11. Podľa § 61h ods. 1, písm. e) Exekučného poriadku, exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak povinný pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom zaplatil zameškané výživné vrátane trov oprávneného a exekútora, podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že bežné výživné bude ďalej prostredníctvom exekútora plniť dobrovoľne.

12. Podľa § 61j ods. 4 Exekučného poriadku, ak ide o dôvod odkladu exekúcie podľa § 61h ods. 1, písm. e), odklad exekúcie trvá počas plnenia bežného výživného riadne a včas. Pri porušení tejto povinnosti exekútor odklad zruší, o čom povinného upovedomí. Exekútor uskutoční opätovne úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku podliehajúceho exekúcii. Poradie týchto úkonov sa spravuje poradiem pôvodných úkonov.

13. Podľa § 61n ods. 1, písm. h) Exekučného poriadku, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom, ktorá bola odložená podľa § 61h ods. 1, písm. e), povinný prostredníctvom exekútora splnil riadne a včas bežné výživné počas troch po sebe nasledujúcich mesiacov.

14. Exekučný poriadok umožňuje povinnému uplatniť procesnú obranu podaním návrhu na zastavenie exekúcie, ktorým povinný vyvoláva spor medzi oprávneným a povinným o vyriešenie otázky dôvodnosti a prípustnosti prebiehajúcej exekúcie a ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov, ktoré zákon ustanovuje taxatívnym spôsobom. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu má povinný možnosť namietat všetky skutočnosti dôvodiace zastavenie exekúcie, pritom ide najmä o tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie.

15. Je nesporné, že exekučné konanie sa začalo dňa 09.08.2024, kedy oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Prievidza, č.k. 4P/79/2023-66 zo dňa 16.01.2024, ktorým bol povinný zaviazaný k povinnosti prispievať na výživu maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, mesačne sumou vo výške 250,- eur, počnúc dňom 01.12.2013,

ktoré výživné sa zaväzuje platiť k rukám matky najneskôr do 25. dňa v mesiaci, mesačne vždy vopred. Oprávnený podal návrh na vymoženie zameškaného výživného ku dňu podania návrhu vo výške 250,- eur a bežného výživného vo výške 250,- eur, počnúc dňom 01.08.2024. Exekučný súd dňa 12.08.2024 vydal poverenie na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 250,- eur titulom zameškaného výživného a bežného výživného vo výške 250,- eur, počnúc dňom 01.08.2024, ktoré bolo dňa 12.08.2024 doručené súdnemu exekútorovi, kedy sa začala exekúcia.

16. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva postihuje toho z účastníkov, v ktorého záujme je, aby určitá skutočnosť tvrdená účastníkom konania bola v konaní preukázaná v takom rozsahu, aby ju súd uznal za pravdivú. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, teda povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení, bolo v tomto prípade vecou povinného a to vo vzťahu k tým skutočnostiam, ktoré v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol a z ktorých by v konaní bolo možné vyvodiť pre neho priaznivé právne dôsledky. Z uvedeného teda možno jednoznačne vyvodiť, že podstatnou náležitosťou návrhu na zastavenie exekúcie je jednak povinnosť tvrdenia a zároveň dôkazná povinnosť, pričom ich nedodržanie sa prejavuje v procesnej ujme, ktorou je nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej. V rámci rozhodovania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie je tak možné prihliadať len na povinným preukázané tvrdenia, nakoľko dôkazmi nepodložené tvrdenia neumožňujú súdu ich vecné preskúmanie a nespĺňajú podmienku spôsobilosti byť predmetom dokazovania. Exekučný súd má v konaní postavenie arbitra, ktorý zisťuje skutkový stav z návrhu povinného na zastavenie exekúcie, príp. z vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného, a preto sa kladie jednoznačná požiadavka na účastníkov konania, aby k uvádzaným tvrdeniam poukázali na konkrétne dôkazy, ktoré by svedčili o tom, že je tu dôvod na zastavenie exekúcie, resp. že je návrh na zastavenie exekúcie potrebné zamietnuť. V posudzovanej veci bolo preto výlučne na povinnom predložiť súdu dôkazy preukazujúce zánik dlhu, ktorý je predmetom exekúcie.

17. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom a účinnom znení a taktiež sa oboznámil s vyjadrením oprávneného, ktoré bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa 31.03.2025. Povinný sa domáhal zastavenia exekúcie, nakoľko mal dňa 18.02.2025 uhradiť oprávnenému sumu vo výške 619,92 eur čo malo predstavovať celkový dlh na zameškanom výživnom. K uvedenému súd poznamenáva, že predmetné tvrdenia povinný nepodporil žiadnymi dôkazmi a preto sa jedná o ničím nepodložené tvrdenie, ktoré nie je spôsobilé navodiť také následky, ktorých výsledkom by bolo zastavenie exekúcie. Čiastočnú úhradu dlhu povinného na zameškanom výživnom potvrdil zákonný zástupca oprávneného vo svojom vyjadrení, pričom však rozporoval skutočnosť, že by bol dlh splnený v plnom rozsahu, nakoľko zo strany povinného nedošlo k úhrade výživného za mesiac február 2025 vo výške 250,- eur a taktiež doposiaľ neuhradil „poplatok“ vo výške 19,80 eur, teda trovy exekúcie oprávneného spočívajúce v trovách za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora, nakoľko návrh na vykonanie exekúcie bol podaný prostredníctvom súdneho exekútora. Vzhľadom na uvedené súd nemal preukázané zo strany povinného, že ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie by bol uhradený celý vymáhaný nárok, vrátane trov exekúcie a preto nie je možné návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť.

18. Na tomto mieste je potrebné poznamenať, že pokiaľ povinný žiada zastavenie exekúcie z dôvodu, že by aj uhradil v celosti zameškané výživné vrátane trov exekúcie, exekučný súd uvádza, že inštitút zastavenia exekúcie za súčasne platnej a účinnej právnej úpravy je zakotvený v ust. § 61k a § 61n Exekučného poriadku, keď o zastavení exekúcie z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súd a z dôvodov ustanovených v § 61n ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie. Súd o zastavení exekúcie rozhodne, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo ak bol exekučný titul zrušený alebo je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, alebo ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

19. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že pokiaľ je exekúcia vykonávaná aj na bežné výživné, exekučný súd musí skonštatovať, že podľa súčasnej právnej úpravy platnej a účinnej od 01.04.2017 možno zastaviť exekúciu, predmetom ktorej je vymáhanie výživného, ktorá bola začatá čo i len sčasti dôvodne, len ak sú splnené predpoklady vyššie citovaného ust. § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. O naplnení týchto predpokladov však nerozhoduje exekučný súd, ale súdny exekútor. Vzhľadom na to, že orgány verejnej moci musia konať podľa článku 2 ods. 2 Ústavy SR len v medziach a v rozsahu stanovenom zákonom, exekučný súd nemôže zasiahnuť do pôsobnosti zverenej zákonom súdnemu

exekútorovi a preto v danej procesnej situácii, aj keď by bolo zameškané výživné povinným uhradené v celom rozsahu, nemá oprávnenie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie i pre bežné výživné rozhodnúť. Súd však povinnému poskytuje poučenie v bodoch 11 a 13 odôvodnenia tohto uznesenia uvedením znenia príslušného ustanovenia § 61h ods. 1 písm. e) a § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, ktoré stanovujú podmienky, ktoré musí splniť povinný a za ktorých je súdny exekútor povinný exekúciu na vymáhanie bežného výživného zastaviť. Preto ak povinný pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom zaplatí zameškané výživné vrátane trov oprávneného a súdneho exekútora, podá žiadosť o odklad exekúcie a vyhlási, že bežné výživné bude ďalej prostredníctvom exekútora plniť dobrovoľne, súdny exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie podľa § 61h ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku. Následne, ak povinný prostredníctvom súdneho exekútora splnil riadne a včas bežné výživné počas troch po sebe nasledujúcich mesiacov, je v zmysle § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, povinný zastaviť exekúciu práve súdny exekútor, ktorý vydá upovedomenie o zastavení exekúcie.

20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a zo skutočnosti, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd rozhodol tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

21. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

23. O trovách exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie súd nerozhodoval, nakoľko oprávnený ani povinný si nárok na ich náhradu neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.